

Som eksempel – det eneste, forslagsstillerne er stødt på under arbejder med kundgørelsessamlingen – kan nævnes de forud udarbejdede retningslinjer for, *hvor* der i givet fald skal oprettes vejspærringer i forbindelse med indfangning af forbrydere i bestemte byer eller byområder. En offentliggørelse af disse kontrolposter har ikke skygge af interesse for mulighederne for at kontrollere politiets overholdelse af retningslinjerne eller for den demokratiske debat om retningslinjernes rimelighed. En offentliggørelse vil derimod være en hjælp for potentielle bankrøvere o.lign. i deres planlægningsarbejde. Sådanne kundgørelser kræver vi selvfølgelig ikke offentliggjort.

Derimod må forslagsstillerne insistere på, at retningslinjerne for legitimering, for anvendelse af stave og hunde og tåregas, for telefonaflytning, for registrering, for bistand fra militæret, m.v. *skal* være offentligt tilgængelige, dels for at borgerne kan være klar over politiets rettigheder og pligter,

dels for at muliggøre en demokratisk debat om politiets metoder, herunder om retningslinjernes rimelighed eller urimelighed.

Forslagsstillerne kan *ikke* godtage, at offentliggørelse af den slags retningslinjer skulle vanskeliggøre politiets arbejde og nedsætte dets effektivitet. Det har kun mening, hvis man betragter det som en »vanskeliggørelse af politiets arbejde«, når nogen påpeger, at politiet har overtrådt retningslinjerne.

Ikke desto mindre var det netop størsteparten af de her nævnte kundgørelser, der ved opdelingen sidste sommer sammen med mange andre kundgørelser blev trukket ud til den orange, særlig hemmelige samling, mens man åbenbart er indstillet på at give offentligheden indblik i kundgørelser om lønforhold, blanketter og kontorinventar.

På den baggrund har det været nødvendigt igen at stille forslag om offentliggørelse af kundgørelserne efter kriterier, der fastlægges af folketinget og ikke af justitsministeriet og politiledelsen.

-
- Bilag 1: Spørgsmål 1 fra retsudvalget, (B 8, bilag 1) af 10. februar 1982.
Bilag 2: Klagen til folketingets præsidium af 3. december 1982.
Bilag 3: Formandens svar af 27. januar 1983.